

Ak aspoň tri krajiny podporia zákaz elektronických cigariet, bude sa vzťahovať na celú EÚ.

Niekomu ubudne, niekomu pribudne. Írske čísla zlé, cyperské ešte horšie. Katalánska secesia.

Elektronické cigarety. Nesmrdia, neostáva po nich popol ani špaky, majú minimálne zdravotné následky oproti klasickým cigaretám a pripitý spolumediaci na bare vám nimi pri šermovaní rukami navypáli oko – takže ich treba zakázať! V Bruseli sa dohodli, že ak aspoň tri krajiny podporia ich zákaz, bude sa vzťahovať na celú EÚ.

V Británii zase jedna farmárska rodina už asi vie, ako bude voliť v blížiacom sa referende o vystúpení z EÚ. Na základe európskych regulácií boli totiž donútení opustiť svoju rodinnú farmu, ktorú plánovali prenechať deťom. Ich pozemky budú zatopené kvôli rozšíreniu hniezdiska vtákov.

Brusel berie, ale Brusel aj dáva. Napríklad Gréci dostanú 3 miliardy eur na výstavbu diaľnic. Nevadí, že vzhľadom k rekordným prepadom intenzity premávky po nich nebude mať kto jazdiť, že majú pri dvojnásobne vyššom počte obyvateľov oproti Slovensku osemnásobne viac diaľnic a že zbedačená krajina by vedela kapitál využiť inak. Veď keď schudobnené Španielsko má najväčšiu diaľničnú sieť v Európe, prečo by sa nemohlo pochlapiť aj Grécko?

Španielsko zase pomáha svojim futbalovým klubom ako sa dá.

Španielsko zase pomáha svojim futbalovým klubom ako sa dá. Okrem prevodov nehnuteľností za facku (veď to poznáme) napríklad aj úvermi v objeme asi 120 miliónov eur. Takže si užívajte sledovanie Ligy majstrov ako svojej vlastnej – Ronaldov plat 30 miliónov eur ročne v Real Madrid garantujeme cez euroval aj my.

Rozdáva sa aj železničnému biznisu. Na program „Shift to Rail“ Komisia pridela jednu miliardu eur (pre porovnanie: toľko sa minie na Slovensku ročne za lieky). Väčšina železníc v EÚ je masívne dotovaných štátom a aj tak sa Bruselu zdá, že nimi jazdí málo ľudí a prepravuje sa málo tovaru. Tento program to má zmeniť.

Stredoafrická republika dostane pomoc 18,5 milióna eur a francúzskych vojakov k tomu.

Stredoafrická republika dostane pomoc 18,5 milióna eur. Okrem peňazí dostane aj francúzskych vojakov, ktorí vo svojej bývalej kolónii robia poriadky (ak nesledujete vývoj, tu sú islamskí fundamentalisti zaradení medzi tých zlých). Francúzskemu prezidentovi Hollandemu sa nepáči, že to musia platiť všetko Francúzi a požaduje vytvorenie spoločného európskeho fondu. Vaša starká na Kysuciach tak možno čoskoro pri nákupe chleba bude financovať francúzskeho guľometčíka na predmestí Bangui. A keďže Bruselu záleží na šťastíčku každého človeka na planéte (a šťastie je možné kúpiť za peniaze daňovníkov), prisľúbil za vás „bezprecedentnú pomoc“ Palestíne a Izraelu, ak sa dohodnú na spolupráci.

Ak sa však niekde rozdáva, tak je to v bankovom sektore. Európske banky dostali takmer 500 miliárd eur ako súčasť bail-outov (ako vyzerajú zachraňované banky dnes si finanční fajnšmekri môžu pozrieť tu), ďalší bilión požičala ECB za minimálny úrok. To bankám umožňuje zarábať na jednoduchom carry trade – teda požičať si za facku a vzápätí nakúpiť štátne dlhopisy s vyšším výnosom. Vidieť to na portfóliách bánk. V

Írsko síce opustilo záchranný program, ale úroveň nesplácaných pôžičiek dosiahla 26,6 %.

Banky by sa mali v priebehu nasledujúcej dekády vyzbierať na 55 miliardový záchranný fond.

Katalánsky prezident jednostranne vyhlásil referendum o nezávislosti na 9. novembra 2014.

posledných rokoch čoraz viac peňazí investujú do štátnych dlhopisov. Spokojné sú banky aj vlády, ktoré majú z čoho míňať. Nanešťastie, perpetuum mobile nefunguje, tobôž nie ekonomické.

Európsky bankový systém ešte stále stojí na slamených nohách. Írsko síce opustilo záchranný program, ale úroveň nesplácaných pôžičiek dosahuje závratných 26,6 %. Na Cypre je to až 48 % všetkých pôžičiek. Pre porovnanie, v zdravých bankových systémoch sa táto úroveň pohybuje pod 5 %, v Španielsku je to 12 %.

Ukočirovať ďalšie pády bánk by mala pomôcť banková únia. Tá dostáva stále jasnejšie kontúry. Pravidlá na záchranu bánk a spoločný rezolučný (záchranný) fond už boli dohodnuté ministrami členských krajín a posunuté parlamentu.

Banky by sa mali v priebehu nasledujúcej dekády vyzbierať na 55 miliardový záchranný fond, ktorý však môže byť podľa potreby zväčšený. Pri páde banky sa pôjde cyperskou cestou, teda straty ponesú aj držiteľia dlhopisov danej banky a veľkí vkladatelia. Na jednej strane spojenie ručenia posilní bankový systém, na druhej strane nerieši problém, skôr naopak. Keď budú zodpovednejšie banky musieť pomáhať tým menej zodpovedným akú motiváciu robiť správne kroky vlastne majú? Ludia ako Mario Draghi a Michael Noonan navyše varujú, že kapacita rezolučného fondu je nedostatočná a rozhodovanie príliš komplikované. Každý si chce udržať právo veta, takže rozhoduje dvojtretinová väčšina štátov, ktorá musí mať aspoň 50% podiel na fonde, svoje slovo má aj Európska rada, Komisia a Rezolučná rada. V dohode je dotknutá aj citlivá otázka rekapitalizácie chorých bánk. Tá by mala byť umožnená už po budúcoročnom stres-teste

Po troch rokoch vyjednávani sa pohol aj tretí pilier bankovej únie, spoločný fond ochrany vkladov. Po novom by sa mali zjednotiť pravidlá národných fondov, do ktorých by banky mali odkladať 0,8% prijatých vkladov.

Stále však chýba jedna vec – vyššia osobná zodpovednosť ľudí. Inšpirovať sa možno na Islande, kde šéf miestnej banky vyfasoval za podvody 5 rokov natvrdo. Ale vy ste si už o pár odstavcov vyššie prečítali, ako banky nakupujú štátne dlhopisy a pomáhajú tak politikom sľubovať modré z neba, takže rozumieme kde je problém.

Katalánsky prezident jednostranne vyhlásil referendum o nezávislosti na 9. novembra 2014. Španielsky premiér Rajoy okamžite vyhlásil, že žiadne referendum nebude. Podporil ho aj prezident EÚ Herman Van Rompuy. Nezávislosť a demokratické rozhodovanie sú argumentmi, len keď sa vedú jalové reči o treťom svete. Doma chce Brusel mať všetko centralizované a byrokratizované. Secesia je totiž pre politikov pekne nebezpečná vec.

Vy sa držte pokope, aspoň cez Vianoce. A pozrite si spolu naše PF 2014 video.

Martin Vlachynský
19.12.2013